

Arrest

nr. 243 698 van 5 november 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, I.K. (...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent afkomstig uit Bar Baher, een dorp gelegen in het Khogyani district van de provincie Nangarhar. U woonde daar samen met uw beide ouders, een zus en een jongere broer. U heeft de Pasthun etniciteit en bent een soennitisch moslim. U ging noch naar school noch naar een madrasa en oefende geen beroep uit. U werd geboren in Bar Baher, een dorp gelegen in een regio met een grote taliban aanwezigheid. Uw vader was werkzaam als kok in een ziekenhuis nabij het districtscentrum. Dit was echter niet naar de zin van de taliban, die eisten dat hij stopte met zijn job. Uw vader vreesde voor zijn veiligheid en die van zijn gezin, en besloot dan ook te stoppen met zijn werk. Er moest echter voor een inkomen worden gezorgd. Om die reden besloot uw broer in dienst te treden bij het leger. Hij diende er een jaar lang. Op een bepaald moment

woedde er een groot gevecht tussen de taliban en de overheid nabij u thuis. De volgende dag brachten personen van de overheid het lichaam van uw broer, hij was immers gesneuveld tijdens dit gevecht. Het gehele dorp kwam hun medeleven getuigen. Drie dagen later begeleidde u uw zus naar een nabij gelegen dorp. Toen u terugkeerde, zag u tot uw consternatie dat uw huis in brand stond. U werd opgevangen door uw burens, die u vertelden wat er was gebeurd. De taliban hadden uw ouders en jongere zus vermoord en daarna het huis in brand gestoken. De volgende dag kwam uw schoonbroer u en uw kleinere broer halen. De taliban was echter nog steeds op zoek naar jullie. Ze wilden schijnbaar het gehele gezin uitmoorden. Gezien uw penibele situatie kon uw schoonbroer u niet lang herbergen. Hij besloot u naar Europa te sturen. U verliet Afghanistan via Iran, waarna u de grens overstak naar Turkije. Vervolgens reisde u door naar Bulgarije om dan verder te gaan naar Servië. Daarna ging u naar Slovenië alvorens Italië te bereiken. Tenslotte reisde u nog door Frankrijk vooraleer te arriveren in België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 24 april 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u uw taskara en deze van uw vader neer tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan

niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u initieel verklaarde dat u minderjarig was ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan (DVZ-vragenlijst, CGVS p. 4). U zou ongeveer 16 jaar oud geweest zijn wanneer u Bar Behar verliet. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 8 mei 2019, stelt dat u ouder dan achttien jaar bent, vermoedelijk 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dat u bij uw vertrek amper 16 jaar was blijkt na medisch onderzoek aldus niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. Gezien u ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan wel degelijk meerderjarig was, kan uw ontoereikende kennis aangaande uw familiaal netwerk niet worden verschoond vanwege uw jeugdige leeftijd destijds en vergoelijkt dit evenmin om welke reden uw kennis van uw regio van herkomst zo ondermaats is zoals blijkt uit uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens dient te worden aangestipt dat u er geenzins in slaagt geloofwaardige verklaringen af te leggen over uw dagelijkse leven in uw dorp Bar Behar, over uw familieleden en familiesamenstelling, over de beroepsactiviteiten van uw vader en van uw broer, over de dorpsomgeving waarin u zou geleefd hebben en over de grotere omgeving.

Zo verstrekt u bijzonder weinig informatie over uw naaste familieleden en over uw directe afkomst, wat ernstige bedenkingen doet rijzen bij de oprechtheid van uw intenties (CGVS p. 7,8,9). U spreekt over uw vader en uw moeder, maar bent tegelijkertijd zelfs niet zeker waar uw moeder vandaan komt (CGVS p. 9). Het getuigt al van een manifeste lacune van kennis in uw hoofde dat u niet zeker weet waar uw moeder vandaan komt. Het is immers zeer moeilijk in te beelden dat u met uw moeder niet zou spreken over haar geboortestreek. Temeer er in Afghanistan een groot belang wordt gehecht aan de regio van herkomst. Dorpen zijn immers nauw verbonden met stamverbanden in de Afghaanse maatschappij en vormen een groot deel uit van iemands leefwereld, daar deze stamverbanden vaak nauw worden onderhouden. Uw onwetendheid omtrent de afkomst van uw moeder is in dit licht des te schrijnender. Uw gebrekkige kennis beperkt zich echter niet alleen tot uw moeder. U blijkt namelijk niets te weten over de families van noch uw vader noch uw moeder (CGVS p. 7). U verklaart eerst dat u geen ooms had, dat u geen enkel idee heeft of er nog andere familieleden waren, uw vader had dat immers niet verteld (CGVS p. 7). U verklaart evenwel in een volgende zinssnede dat uw vader wel degelijk broers had, maar was verwickeld in een vete met hen (CGVS p. 7). U heeft echter geen enkel idee over hoeveel broers het gaat, kent hun namen niet en heeft geen enkel idee waar ze verblijven (CGVS p. 7). Hetzelfde geldt voor de familie van uw moeder. U heeft wederom geen enkel idee of ze broers of zussen had en kan er niets over vertellen (CGVS p. 8). Uw vader zou niet hebben gewild dat uw moeder ook maar één woord over haar familie repte, daar deze personen ook waren verwickeld in vetes (CGVS p. 8). U stelt enkel: "Ik weet daar echt niets over te vertellen, ik weet alleen dat we daar geen enkel contact mee hadden." (CGVS p.9). Het is echter geheel ongeloofwaardig dat u ook maar niets van informatie zou hebben met betrekking tot de respectievelijke families van uw moeder en vader. Immers, rekening houdend met het belang van de stamverbanden in de patriarchale Afghaanse maatschappij is het volkomen ondenkbaar dat u ook maar niets zou vernemen over de families van uw vader en moeder. Temeer over het algemeen in de Afghaanse agrarische samenleving verschillende generaties familieleden samenwonen, waarbij aldus in een huishouden zowel de grootouders, de volwassen zonen en hun echtgenotes met alle kinderen te vinden zijn en samen een uitgebreide familie vormen in tegenstelling tot de westerse samenleving waar ieder kerngezin apart woont van de overige familieleden. Indien deze nauwe familieleden toch niet onder één dak wonen dan hebben ze evenwel de gewoonte dicht bij mekaar in hetzelfde Afghaanse dorp te wonen, wat inhoudt dat dorpsbewoners allerlei familiale connecties onderling onderhouden gaande van neven, nichten, achterneven, achternichten, ooms, tantes, oudooms, achterooms, achtertantes en andere verwantschappen. In dit licht is het dan ook zeer bedenkelijk dat u geen weet heeft van andere familieleden behalve de leden van uw eigen gezin. Als u werkelijk uit Khogyani afkomstig bent, waar u tevens steeds gewoond zou hebben en ook uw familie daar uit stamt, is het wel erg dispaaraat dat u nooit een ander familielid heeft gekend. Geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen

omtrent uw familiebanden stelt u dat het omwille van de vete was, 'of iets anders'. Uw vader liet u bijgevolg nergens naartoe gaan (CGVS p. 9). Zo zou u ook nooit buiten uw dorp zijn gegaan (CGVS p. 9). Over de eigenlijke vete kan u echter wederom niets zeggen, u heeft er geen informatie over (CGVS p. 9). Uw vader zweeg in alle talen over de vete én uw bredere familiebanden om u te beschermen (CGVS p. 9). Deze bijzondere summiere en oppervlakkige uitleg kan echter niet overtuigen, u bent wederom niet in staat om ook maar iets van toelichting te geven omtrent de omstandigheden van vete of de aanleiding ervan. Men kan immers redelijkerwijze van u verwachten dat u ietwat nieuwsgierig zou zijn naar de vetes die schijnbaar uw gehele familie hebben uiteengedreven en daarover informatie zou willen inwinnen, hetgeen allesbehalve het geval is. Temeer kan verwacht worden dat u als lid van de volgende generatie van uw familie mogelijks niet gevrijwaard zou worden van deze vetes in geval die werkelijk bestaan. Bovendien is het ook weinig waarschijnlijk dat u gedurende de 18 jaar die u in Afghanistan spendeerde, zelfs niet één naam van uw verdere familieleden heeft vernomen. Zelfs indien er geloof kon worden gehecht aan uw verklaring met betrekking tot de vetes, belet dit geenszins om op andere wijze op de hoogte te zijn gebracht van het wedervaren van uw overige familieleden. Er kan immers moeilijk worden aangenomen dat u nooit verhalen, anekdotes, beschrijvingen, weetjes te weten kwam over bepaalde leden van uw familie. Opnieuw is het hierbij opmerkelijk dat u blijkbaar nooit de moeite nam om zelf enkele vragen te stellen aan uw oudere broer en zus over uw familie. Gezien de centrale rol die familienetwerken spelen binnen de Afghaanse maatschappij en deze bijgevolg kunnen worden beschouwd als één van de belangrijkste bouwstenen binnenin de Afghaanse sociale structuur, is het volkomen ongeloofwaardig dat u niets afweet van uw verdere familie. Uw weinig verduidelijkende verklaringen hieromtrent, slagen er niet in om uw onwetendheid te verschonen. Het waas dat u werpt over uw familiaal netwerk doet ook twijfels rijzen over uw eigen identiteit.

Verder dient te worden vastgesteld dat u bijzonder weinig weet over de werkzaamheden van uw vader. Zo stelt u dat uw vader kok was in een ziekenhuis, en omwille van zijn job werd bedreigd door de taliban (CGVS p. 11, 12). Op de eerste plaats moet worden gesteld dat uw verklaringen omtrent de job van uw vader allesbehalve eenduidig zijn. Zo verklaart u initieel dat u hem altijd heeft gekend als zijnde kok in een ziekenhuis, u heeft hem 'altijd zo geweten' (CGVS p. 10). U stelt evenwel in de volgende zinssnede dat hij pas begon te werken vanaf het moment dat u en uw broer voor de koeien begonnen te zorgen, toen u 13 à 14 jaar was (CGVS p. 10). Daarnaast stelt u dat hij elke donderdag terug naar huis keerde (CGVS p. 11). Niet veel later stelt u dan weer dat hij de gehele week verbleef in het ziekenhuis en dat hij donderdag niet naar huis terugkeerde (CGVS p. 11). Deze bevreemdende incongruenties stellen alvast uw geloofwaardigheid op de proef. Voorts blijkt u ook zeer weinig te weten over de eigenlijke invulling van uw vader zijn werkzaamheden. Zo weet u niet hoe uw vader juist tot het beroep van ziekenhuiskok trad. U stelt enkel dat hij thuis soms kookte en voor de dieren zorgde, maar u heeft 'geen informatie over hoe hij op dat beroep kwam' (CGVS p. 10). Gezien dit allesbehalve een alledaagse beroep is in de Afghaanse samenleving kan men wel verwachten dat u hierover informatie zou inwinnen bij uw vader of dat u via uw familieleden zoals uw ouders of derden hier spontaan meer te weten over kwam. Echter, zo blijkt, heeft u vrijwel nooit gecommuniceerd met uw vader over zijn werkzaamheden (CGVS p. 11). U kan dan ook niet vertellen hoeveel uw vader verdiende of wat hij doorgaans zou koken (CGVS p. 11). Uw summiere kennis over uw vader zijn werkzaamheden slagen er dan ook niet in om te overtuigen. Aangezien de werkzaamheden van uw vader net de reden waren waarom de taliban hem meenamen, brengt uw gebrek aan informatie over de werkzaamheden van uw vader de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming verder in het gedrang.

Hetzelfde kan worden bemerkt wat betreft de werkzaamheden van uw broer. U kan niets vertellen over zijn werkzaamheden bij het leger. U weet niet hoe hij zich bij het leger heeft aangemeld, weet niet wat zijn juiste functie of rang was, weet niet hoe hij werd uitbetaald en of hij een arbeidsovereenkomst had en kan zelfs niet vertellen bij welk korps hij zat (CGVS p. 14,15). Verder heeft u geen enkel idee wie zijn commandant was, waar hij zijn opleiding volgde of waar hij gestationeerd was (CGVS p. 15). Tegelijkertijd verklaart u dat uw broer wel degelijk in contact stond met uw vader (CGVS p. 14,15). Gezien het hier om uw broer ging die een uiterst interessante job had gevonden, kan er van u worden verwacht dat u wel enige interesse zou tonen in zijn werkzaamheden, temeer daar u gemakkelijk deze informatie via uw vader kon bekomen. Uit uw onbestaande kennis omtrent het beroep van uw broer blijkt echter het tegendeel, en kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de bewering dat uw broer voor het leger werkte. Deze bijzonder gebrekkige kennis wat betreft het beroep van uw broer, wat nota bene de aanleiding was voor uw problemen in Afghanistan, schaadt verder de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien doet uw onvolkomen kennis omtrent de respectievelijke beroepen van uw vader en broer verdere twijfels rijzen met betrekking tot uw oprechtheid inzake uw familiale structuur en bijgevolg uw eigen identiteit.

Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot de taliban moet worden gesteld dat deze er evenmin in slagen te overtuigen. U heeft immers geen enkel idee waar de verblijfplaatsen van taliban zijn in uw regio en zegt slechts in algemene termen dat: "Niemand weet waar ze zitten, maar ze hebben wel hun

eigen schuilplekken, maar niemand weet waar". U kan ook geen enkele bekende taliban persoonlijkheden opnoemen (CGVS p. 23). Dit terwijl de taliban een zeer grote aanwezigheid heeft in Khogyani (<https://easo.europa.eu/sites/default/files/publications/Afghanistan-security-situation-2019-web.pdf>). Gezien de alomtegenwoordige aanwezigheid van de taliban in uw district, kan men redelijkerwijze verwachten dat u ietwat op de hoogte zou zijn van hun bekende leden of waar ze zich zouden bevinden, quod non. Daarnaast zijn uw verklaringen met betrekking tot de wandaden van de taliban weinig geloofwaardig. U stelt immers dat de taliban na de dood van uw broer uw huis bezochten om uw beide ouders en uw tienjarig zusje te vermoorden (CGVS p. 22, 25, 26). Hoewel de taliban er niet voor terugdeinzen om familieleden van overheidspersoneel te bedreigen is het zeer onwaarschijnlijk dat ze nog vergelding zouden zoeken tegenover uw familie. Immers uw broer, die lid was van het ANA, werd al gedood tijdens een vuurgevecht en kon bijgevolg geen bedreiging voor de taliban meer uitmaken. Er was dan ook geen enkele reden om zijn familie nog achterna te gaan. Bovendien gaat het hier om bijzonder drieste feiten. Ze vermoordden immers uw beide ouders én uw tienjarig zusje. Het is echter onvoorstelbaar dat de taliban op zulke wijze zou uithalen naar uw familie, zoals eerder gesteld was uw broer reeds gedood. Daarbij bekleedde uw broer waarschijnlijk een zeer lage positie in de militaire hiërarchie, daar hij ongeschoold was (CGVS p. 15). Gezien de lage rang van uw broer is het des te onwaarschijnlijker dat de taliban zo hevig zouden reageren, daar gewone soldaten geen prioritaire doelwit zijn van de taliban (<https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Afghanistantargetingconflict.pdf>). Uw weinig doorleefde kennis van de taliban in uw regio, en de ongeloofwaardige verklaringen omtrent de groepering ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw relaas en doen verder twijfelen aan uw identiteit daar u klaarblijkelijk geen kennis heeft van de taliban in Khogyani.

Uw kennis over uw beweerde geboortestreek en het bredere regio van Khogyani is tevens ondermaats. U beweert geboren en getogen te zijn in Bar Behar, een dorp gelegen in het district van Khogyani (CGVS p.3,4). U zou tot uw vertrek uit Afghanistan steeds in Bar Behar hebben gewoond (CGVS, p.15). U heeft echter geen idee over hoeveel bewoners er in Bar Behar waren of hoeveel huizen er stonden (CGVS p. 9). Daarnaast geeft u ook zeer vage beschrijvingen over de inwoners (CGVS p. 12). U stelt dat mensen van het dorp uw vader hadden verklikt bij de taliban (CGVS p. 12). Gevraagd naar wie juist zegt u: "De mensen van het dorp, maar ik weet zelf niet wie precies." (CGVS p. 12). Deze schetsen zijn bijzonder vaag en oppervlakkig, temeer u gedurende 18 jaar in Bar Behar hebt gewoond en er bijgevolg doorleefde beschrijvingen van u kunnen worden verwacht. Verder spreekt u van een weide waarop u enkele koeien liet grazen met enkele kalfjes (CGVS p.12,13). Gevraagd naar wat u met deze kalfjes deed, verklaarde u dat deze verkocht werden (CGVS p.13). U heeft echter geen idee waar ze werden verkocht, en stelt enkel dat uw vader dit deed (CGVS p. 13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er echter elke vrijdag in Khogyani een veemarkt wordt georganiseerd (zie info blauwe map). Als veehouder die al 18 jaar lang in Khogyani woont is het bevreemdend dat u hier klaarblijkelijk niet van op de hoogte was. Te meer dat deze veemarkt wordt gehouden nabij Sra Qala en Kaga, waar u verklaarde dat uw oudste zus woonde (CGVS p.7). Uw voorgehouden profiel van gewone veehouder te zijn, houdt eveneens weinig stand. Wat betreft Sra Qala stelt u dat Melma, Khawaran en Qala Khail naburige dorpen zijn (CGVS p. 7,16). Memla en Khawaran zijn echter op zeker 10 kilometer van Sra Qala gelegen, wat niet meteen als 'naburig' kan worden aangemerkt. Gevraagd naar Memla stelt u dat dit gewoon een dorp was, en dat u er niets anders van afweet. Dit is opmerkelijk, gezien de tuinen van Memla bekend zijn doorheen Afghanistan en daarbuiten (zie info blauwe map). U verklaart dat u er nooit bent geweest, en om die reden er niets van weet. Indien u echter werkelijk afkomstig bent van Khogyani, zou u hier redelijkerwijze wel over gehoord hebben gezien de grote bekendheid van de tuinen. Uw geografische kennis blijkt echter nog andere, ernstige hiaten te vertonen. Zo stelt u dat Malekano, Sawationo, Sheikkhani, Qaziona, Alladakhail, Kotgai, en Bar Kalay dorpen zijn die vlak naast uw eigen dorp lagen (CGVS p. 15,16). Sheikanno (=Shaikhan), Qaziano (=Qazeyan), Sawatiano (=Sawatayan) en Kotgai (=Kotagi) liggen echter volgens objectieve landeninformatie niet in Khogyani, maar in het naburige district van Sherzad, zo een 20 kilometer ver van uw eigen dorp (zie info blauwe map). Deze dorpen zijn aldus allesbehalve vlak bij uw eigen dorp, en liggen zelfs in een ander district. Deze geografische miskennis is een ernstige misstap die zeer grote vraagtekens zet bij uw beweerde afkomst uit Khogyani. Daarnaast bent u ook niet bekend met Dar Bagi, Baba Kar Khail en Jan Baz Khail, dorpen die allen rondom uw eigen dorp liggen (CGVS p.16). Dat u wel bekend bent met de dorpen Kabulyan en Padshay, neemt niet weg dat uw geografische kennis enorme hiaten vertoont en getuigt van een zéér oppervlakkige kennis (CGVS p. 16). Zo heeft u ook geen enkel idee hoe ver Kabulyan is gelegen van uw eigen dorp (CGVS p. 16). Verder blijkt u wel bekend te zijn met Chamtaleh en stelt u dat een zekere Haji Zaman er werd gedood (CGVS p. 16). Meer dan dat kan u echter niet zeggen, wat opmerkelijk is gezien Chamtalalah een vluchtelingenkamp is waar meer dan 30.000 mensen zijn gevestigd (CGVS p. 16). Uw aanduiding van Chamtalalah als een louter dorp getuigt dan ook niet meteen van een doorleefde kennis van het Khogyani district. Het is immers moeilijk

voorstelbaar dat iemand die in Khogyani woonde niet zou hebben gehoord van een kamp met meer dan 30.000 inwoners

(<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easocoireportafghanistansecuritysituationupdate20180530.pdf>). Wat betreft uw verwijzingen naar Haji Zaman blijkt uw kennis ook heel oppervlakkig te zijn. Gevraagd naar wie hij was stelt u: "Hij zou een heel keurige malik zijn geweest, en mensen waren daarover tevreden, maar ik kan me hem niet herinneren" (CGVS p. 28). Deze vage omschrijving getuigt evenmin van een doorleefde kennis en werpt geen enkel licht op wie deze persoon juist was. Bovendien strookt uw weinige kennis over Haji Zaman niet met informatie omtrent deze man, die als een van de beruchtste mujahadeen commandanten van Khogyani wordt omschreven. Wanneer u verder wordt gevraagd naar bekende plekken in uw regio spreekt u over de bergen Spin Ghar en Tor Ghar (CGVS p. 17). Gevraagd naar de locatie van Spin Ghar stelt u dat dit bij Chamtalāh en Surkhrod is gelegen (CGVS p. 17). Het tegendeel is echter waar, zo blijkt, Spin Ghar ligt aan de Pakistaanse grens, aldus de tegenovergestelde richting. Hetzelfde geldt voor Tor Ghar, dat u plaatst in de richting van Pachierigam, terwijl het in werkelijkheid op de grens tussen Laghman en Nangarhar ligt (<https://www.refworld.org/pdfid/584ec81e4.pdf>) (CGVS p. 17). U slaagt er aldus niet in om twee massieve gebergtes juist te lokaliseren binnenin uw eigen regio, wat verder doet vermoeden dat u niet werkelijk van Khogyani afkomstig bent. Verder bent u enkel op de hoogte van één enkele bazaar gelegen in het districtcentrum (CGVS p. 18,20). Dit terwijl er verschillende populaire bazaars in het district zijn (zie info toegevoegd aan blauwe map). Ook zegt u dat er verscheidene scholen zijn, maar u kan er tegelijkertijd geen enkele benoemen (CGVS p. 18). Terwijl de Bar Beyar school recht in uw eigen geboortestreek is gelegen (zie blauwe map). Uw uiterst beperkte, foutieve kennis van betrekkelijk bekende locaties binnenin Khogyani moge wederom bewijs zijn van uw bedenkelijke afkomst. De informatie die u verstrekt met betrekking tot de bekende figuren van uw district is tevens oppervlakkig. Zo stelt u dat Shamsul Haq Safi het districtshoofd was toen u vertrok en wiens voorganger Dadak Zalmai 5 jaar geleden werd getroffen in een aanslag op zijn leven (CGVS p.5,6). Gevraagd naar meer informatie over Shamsul Haq Safi weet u echter enkel te zeggen dat hij 'een heel goed districtshoofd was.' (CGVS p. 28). Deze bijzonder oppervlakkige beschrijving laat op geen enkele manier blijken wie die persoon juist was. Het is bevreemdend dat u deze persoon noemt, maar verder niets over hem kan vertellen. U stelt immers dat mensen tevreden over hem waren, wat impliceert dat er over hem werd gepraat (CGVS p. 28). In dit licht kan men redelijkerwijze verwachten dat u meer informatie zou hebben over Shamsul Haq Safi gezien de mensen het over hem hadden. Uw kennis lijkt dan ook eerder ingestudeerd te zijn in functie van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Wat betreft Dadak Zalmai stelt u correct dat hij werd geraakt in een aanslag, maar u vergist zich van datum (CGVS p. 5). Uit informatie blijkt immers dat deze aanslag drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan gebeurde, geen vijf jaar. Bovendien slaagt u er niet in om andere districtshoofden te benoemen (CGVS p. 5,6). Dit is opmerkelijk, gezien er over de voorbije 10 jaar 6 districtshoofden de revue passeerden in Khogyani (zie info blauwe map). Indien u werkelijk 18 jaar in Khogyani hebt gewoond, kan men verwachten dat u er toch meer dan 2 kan opnoemen, quod non. Daarnaast noemt u ook Noor Agha Sadat als politiecommandant van de regio (CGVS p. 29). Wederom kan u echter niets over deze persoon zeggen, wat opnieuw getuigt van een oppervlakkige, geenszins doorleefde kennis (CGVS p. 29). U bent evenwel in staat de aangrenzende districten van Khogyani te benoemen, zijnde Surkhrod, Pachiragan, Sherzad en Chaparhar (CGVS p.18). U kent echter geen enkel ander district van de provincie Nangarhar (CGVS p. 18). U weet zelfs niet wat de hoofdstad van de provincie Nangarhar is (CGVS p. 29). Het is compleet ondenkbaar dat iemand die zijn gehele leven in Khogyani heeft gewoond zo slecht geïnformeerd is met betrekking tot zijn eigen provincie, de hoofdstad Jalalabad is immers één van de grootste steden van heel Afghanistan en het economische hart van de provincie. Ook Tora Bora is u onbekend (CGVS p. 29). Dit grottencomplex in Spin Ghar is nochtans zeer bekend en er vinden vaak conflicten plaats, allemaal in het naburige district van Pachiragam (zie info blauwe map). U blijkt daarnaast ook geen enkel idee te hebben welke provincies er aan Nangarhar grenzen, wat temeer uw onwetendheid bevestigt omtrent Nangarhar.

Uw schrijnende lacunes in kennis wat betreft Khogyani en Nangarhar doen sterk vermoeden dat u niet van de regio afkomstig bent en aldus op bedrieglijke wijze een andere identiteit aanwendt. Dit vermoeden wordt gesterkt door het feit dat u in Slovenië een andere naam gebruikte, met name I.K.K. (...) zoals blijkt uit informatie uit het administratief dossier (Dossier DVZ). Geconfronteerd met deze vaststelling stelt u dat u geen idee heeft waarom men in Slovenië die naam heeft opgeschreven (CGVS p. 4,5). Gezien uw zéér gebrekkige kennis met betrekking tot uw beweerd regio van herkomst, wordt het door het CGVS waarschijnlijk geacht dat u in Slovenië wel degelijk uw echte naam gebruikte. De naam I.K. (...) heeft u hoogstwaarschijnlijk in België frauduleus aangewend teneinde uw asielaanvraag te versterken, met name uw herkomst uit het Khogyani district. Dit wordt versterkt door uw onwetendheid omtrent de sub stammen van de Kharboni-stam, zelf een sub stam van Khogyani. U noemt enkel Omarkhail en Ladatkhail, maar blijft in het ongewisse met betrekking tot andere sub stammen van

Kharboni (CGVS p. 28). Gezien het grote aantal substammen van de Kharboni, en het feit dat stamverbanden een centrale rol spelen in Afghanistan, is uw onwetendheid hieromtrent onverschoonbaar (zie info blauwe map).

Uw gebrek aan kennis met betrekking tot uw eigen regio is buitensporig. Geconfronteerd met deze vaststelling biedt u de volgende uitleg: "We kwamen nooit buiten het dorp, en hielden ons enkel bezig met de koeien en niets anders." (CGVS p. 30). Het is echter onvoorstelbaar dat een 18-jarig man gedurende zijn gehele leven zich niet buiten de grenzen van zijn dorp begaf. Bovendien kon u ook via andere kanalen informatie ontvangen over wat er speelde in uw regio, zoals in gesprekken met andere dorpsgenoten of via uw eigen gezin. In het licht van het bovenstaande slaagt u er dan ook niet in om uw schrijnende onwetendheid te verschonen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Aan de documenten die u in dit verband neerlegt, met name uw taskara en die van uw vader, kan geen geloof worden gehecht. Deze kunnen bijgevolg ook niet de vastgestelde ongeloofwaardigheden met betrekking tot uw identiteit en herkomst weerleggen. Immers, u stelt dat deze taskara's werden bewaard in de kast van uw ouderlijk huis (CGVS p. 21,22). Uit uw verklaringen blijkt echter dat het huis van uw ouders in lichterlaaie stond naar aanleiding van een taliban aanval (CGVS p.22,26). Men zou denken dat uw taskara's dan ook in vlammen mee opgingen. U stelt evenwel dat uw schoonbroer u deze taskara's had verstuurd vanuit Afghanistan (CGVS p. 23). U zou uw taskara mee hebben genomen toen u naar uw zus ging, en de taskara van uw vader was in het bezit van uw zus (CGVS p. 23). Gezien uw compleet ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van herkomst moeten er toch vragen worden gesteld bij deze eerdere gelukkigwijze redding van deze documenten die uw identiteit moeten staven. Het getuigt immers van een zeer gelukkig toeval dat net deze documenten werden behoed van de brand die uw huis vernielde. Bovendien kunnen zulke documenten uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 03 maart 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er in het begin van het onderhoud er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 03/03/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 12/03/2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden

gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 3 en 13 van het EVRM.

Verzoeker wijst op de aangehaalde feiten en vrees, geeft aan dat het CGVS niet betwist dat zijn broer soldaat was bij het ANA en “volhardt dat hij afkomstig uit de provincie Nangahar, district Surkhrod. In het Oosten van Afghanistan”.

Vervolgens wijst verzoeker uitgebreid op (informatie over) de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar en haar hoofdstad Jalalabad. In dit kader benadrukt hij eveneens dat de taliban blijken algemene informatie systematisch burgers viseren die gelinkt worden of geacht worden steun te verlenen aan de overheid. Verzoeker doet gelden dat deze objectieve informatie overeenkomt met zijn verklaarde vervolging door de taliban. Verder voert hij aan dat er genoeg elementen zijn om zijn verklaringen als aannemelijk te beschouwen, zo nodig op basis van het voordeel van de twijfel. Verzoeker wijst voorts op het gebrek aan beschermingsmogelijkheden en stelt *prima facie* een nood te hebben aan internationale bescherming.

Zo de Raad hem zou volgen in zijn relaas, vraagt verzoeker om rekening te houden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS spreekt het vermoeden voortvloeiend uit dit artikel niet draagkrachtig tegen.

Verzoeker geeft vervolgens een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Hij stelt dat het voordeel van de twijfel moet worden verleend.

Indien de Raad van oordeel zou zijn dat hij niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, vraagt verzoeker om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wijst op de inhoud van voormeld artikel en geeft een uiteenzetting omtrent de inhoud van dit artikel, artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn en de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Vervolgens herhaalt verzoeker dat hij afkomstig is uit een regio waar een gewelddadig conflict heerst tussen meerdere gewelddadige groepen, waaronder de taliban. Mensen die beschouwd worden als overheidsgezind vormen een doelwit.

2.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (Handvest).

Volgens verzoeker zijn de motieven die het CGVS hanteert onvoldoende en niet draagkrachtig. Hij benadrukt opnieuw dat het CGVS de werkzaamheden van zijn broer voor het ANA niet betwist. Verder

herhaalt hij dat zijn verklaringen in lijn liggen met de in het verzoekschrift aangehaalde en weergegeven algemene en objectieve informatie.

Aangaande zijn leeftijd, doet verzoeker voorts gelden:

“Verzoeker preciseert dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij betwist. Hij volhardt in zijn verklaringen dat hij op minderjarig was toen hij uit Afghanistan vertrokken is.

Hij benadrukt dat de testen niet volledig betrouwbaar zijn en dat fouten mogelijk zijn.

In casu, is de jonge leeftijd van de verzoeker duidelijk (minderjarige of jonge meerderjarige).

Met dit verband zijn de nationale asielinstanties niet bevoegd om over leeftijd van een asielzoeker uit te spreken maar de jonge leeftijd van een asielaanvrager dient in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de verklaringen van de verzoeker. In casu, wordt geen rekening met de jonge leeftijd van verzoeker gehouden in de bestreden beslissing.

De verzoeker was waarschijnlijk minderjarige (of net voljarig) op het moment van zijn aangehaalde asielmotieven.

Wat betreft de niet-begeleidende minderjarige asielzoekers, dient het voordeel van twijfel ruim worden geïnterpreteerd.

Er wordt onder andere beoordeeld dat:

(...)

De rechtspraak van de Commissie en van RvV hebben ook beoordeeld dat:

(...)

In casu, is het asielrelaas van de verzoeker coherent en geloofwaardig. Daarentegen is de motivering van CGVS onvoldoend en inadequate.

Samen met zijn jonge leeftijd toen de vervolgingen plaats vonden, wensen we ook de profiel van verzoeker te benadrukken. Hij is inderdaad helemaal ongeletterd, en is nooit naar school gegaan (zie verslag van PO p9). Er werden hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud (hieronder PO) vele vragen gesteld waarop hij geen antwoord had. omdat hij alleen zeer weinig geschoold is, en zich weinig voor de wereld buiten zijn dagelijkse routine interesseerde, toen hij in Afghanistan was.”

Met betrekking tot het aan hem verweten gebrek aan kennis over zijn familie, voert verzoeker aan:

“Verwerende partij verwijt ten eerste aan verzoeker dat hij zijn familie van de kant van zijn vader nog zijn moeder kent. Hij heeft verklaart dat zijn vader en moeder hem nooit iets vertelden over hun families, omdat ze in vetes verwickeld waren. Hij is zonder contact met hen opgegroeid. Zijn vader heeft hem ook altijd verboden om ver van het dorp te gaan uit angst dat hij door die vetes gedood zou worden. De CGVS betwist niet dat bloedvetes in Afghanistan nog wijdverbreid zijn. De CGVS beweert dat het aangezien de belang van familienetwerken in Afghanistan, het niet geloofwaardig is dat de ouders van verzoeker hem niets over hun respectieve families verteld zouden hebben. Verzoeker bevestigt dit echter, de families van zijn ouders, zowel als de vetes die hen apart gebracht hebben waren taboes.”

Inzake het beroep van zijn vader en zijn broer, betoogt verzoeker:

“Verzoeker heeft echter een paar details gegeven over het beroep van zijn vader, zoals de naam van zijn ziekenhuis, van zijn baas (zie verslag van PO p11). Hij legt uit dat het in zijn cultuur niet normaal is dat een zoon veel vragen aan zijn vader stelt over zijn beroep, wat verklaart dat hij niet weet hoeveel zijn vader verdient (dit weten vele kinderen in de westen trouwens ook niet), nog hoe hij als kok begonnen is. Wat de dagen waarop zijn vader terugkeerde van zijn werk betreft, ment verzoeker dat er een vertalingsfout was, en bevestigt dat hij normaal gezien op donderdagen naar huis keerde. Hij had zelfs geen hechte band met zijn vader, ze praatten weinig samen.

Wat de werk van zijn broer betreft, weet verzoeker ook bijna niets, omdat, zoals hij uitgelegd heeft, zijn broer naar het leger vertrokken is en na een jaar alleen teruggekomen is. Hij had geen contact met hem tijdens zijn afwezigheid (zie verslag van PO p 15), en ze hadden geen hechte band.”

Betreffende de taliban in zijn regio en hun daden, geeft verzoeker aan:

“Hoewel verzoeker niet weet waar hun verblijfplaats is, heeft hij de namen van twee leiders van hen in zijn regio genoemd (Bismullah en Chopan, (zie verslag van PO p 23).

De CGVS ment ook dat het niet aannemelijk is dat de taliban, nadat ze zijn broer al gedood hadden, besloten hebben om de hele familie te doden. De CGVS heeft geen objectieve basis voor dit bewering.

De CGVS voegt toe dat de broer van verzoeker alleen een laag rang had binnen het leger. Verzoeker volhardt echter dat de taliban zijn huis is brand gestoken hebben en zijn ouders en zusje gedood hebben. Hij veronderstelt dat dit uit wraak was voor de beroep van zijn broer, of als waarschuwing tegen de dorpelingen om niet met de overheden samen te werken.”

Omtrent het aan hem verweten gebrek aan kennis van zijn regio en district, verklaart verzoeker:

"Hij kon echter ook aan vele antwoorden (hij wist bij voorbeeld van de bomgarden van Memla -zie verslag van PO p8-, hoewel hij er zelfs nooit geweest is, hij kon vele dorpen noemen en min of meer situeren, hij kent bepaalde persoonlijkheden –hoewel niet in details-, hij noemde alle dorpen die op de weg naar de hoofddistrict liggen –zie verslag van PO p16-, hij noemde de verschillende wijken van zijn dorp -zie verslag van PO p7-...). Hij heeft dus vele details geven kunnen, waartoe de CGVS minder aandacht besteed heeft als de details over zijn regio die hij niet geven heeft kunnen, in schending van de minutie plicht van de CGVS.

Verzoeker herinnert ook dat hij bijna nooit zijn dorpen verliet (door angst van zijn ouders dat hij wegens de familie vetes gedood zou worden -zie verslag van PO p 17-), en dat hij helemaal ongeschoold is.

Indien de PO mende dat hij onvoldoende antwoorden gekregen had. aangezien de profiel van verzoeker (absoluut onopgeleid) had hij meer vragen aan verzoeker stellen moeten. Zijn profiel werd door de PO onvoldoend in rekening genomen werd.

De Gehoorhandvest van de CG VS meldt inderdaad dat:

(...)

De PO had haar volgens ons meer vragen stellen moeten om een objectieve mening te kunnen vormen over de regio van herkomst van verzoeker.

We betreuren dat de PO niet de aandacht van verzoeker vestigde op de noodzaak om zo nauwkeurig mogelijk te zijn, nog probeert heeft om meer informatie te verkrijgen van verzoekster. De PO beperkte zich telkens om na een anderen ontwerp over te gaan zonder verzoeker te informeren over het belang van de precisie van zijn antwoorden."

Voorts gaat verzoeker in op de door hem neergelegde documenten en zijn identiteit. In dit kader voert hij aan:

"Wat de door verzoeker neergelegde documenten betreft, bevestigt hij dat hij zijn taskara me zich mee had toen hij met zijn zus onderweg was naar een andere dorp, in geval hij het nodig zou hebben. De CGVS beweert zonder objectieve basis dat dit niet geloofwaardig is. Hij bevestigt ook dat zijn oudere zus de taskara van zijn vader had, omdat ze het toen voor administratieve procedures nodig had.

Verzoeker bevestigt ook dat hij niet weet waarom in Slovenië aan andere naam opgeschreven werd tijdens zijn registratie.

We onderlijnen ook dat de CGVS een cascade redenring gedaan heeft, en doordat er geen geloof gehecht werd aan de herkomst van verzoeker, zijn eigenlijk asielrelaas niet eens onderzocht wordt in de betreden beslissing. Verzoeker bevestigt zijn herkomst uit de Khogyani district, en verwijst naar de ontwikkelingen hierboven. Dat de CGVS niet de moeite genomen heeft om de kern van zijn asielrelaas te onderzoeken vormt volgens hem een schending van de minutie en onderzoekings plicht van de CGVS."

Verzoeker stelt nog dat het CGVS niet met de vereiste objectiviteit zijn verklaringen en de beschikbare informatie behandelde.

2.3. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofddorde om hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker een aantal persartikels bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 3-5).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Evenmin duidt verzoeker welke bepaling van artikel 41 van het Handvest hij *in casu* geschonden acht of waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. Verzoeker preciseert verder niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.4. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient voorts te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn.

3.5. Verzoeker brengt, waar hij boudweg poneert dat het CGVS zijn verklaringen en de informatie niet met de vereiste objectiviteit zou hebben behandeld, verder geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.6. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het huidige beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

Dezelfde redenering kan worden gevolgd waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 4 van het Handvest. De inhoud van deze bepaling ligt immers volledig in lijn met de inhoud van artikel 3 EVRM.

3.7. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.8. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Bar Baher, gelegen in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. Hij zou deze regio hebben verlaten naar aanleiding van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban ten gevolge van de beroepsactiviteiten van zijn broer als soldaat voor het ANA.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, daarbij redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn

identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u initieel verklaarde dat u minderjarig was ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan (DVZ-vragenlijst, CGVS p. 4). U zou ongeveer 16 jaar oud geweest zijn wanneer u Bar Behar verliet. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 8 mei 2019, stelt dat u ouder dan achttien jaar bent, vermoedelijk 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dat u bij uw vertrek amper 16 jaar was blijkt na medisch onderzoek aldus niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. Gezien u ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan wel degelijk meerderjarig was, kan uw ontoereikende kennis aangaande uw familiaal netwerk niet worden verschoond vanwege uw jeugdige leeftijd destijds en vergoelijkt dit evenmin om welke reden uw kennis van uw regio van herkomst zo ondermaats is zoals blijkt uit uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Nog daargelaten dat hij zich er in dit kader toe vergenoegt eenvoudigweg en op algemene wijze te poneren dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij betwist en dat hij volhardt in zijn verklaarde leeftijd, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan aanvechten of betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij, zoals opgenomen in het administratief dossier. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Dat verzoeker tot op heden volhardt in zijn eerder afgelegde, leugenachtige verklaringen omtrent zijn leeftijd, zich ten onrechte een pak jonger tracht voor te doen dan hij in werkelijkheid is en dit bovendien geheel onterecht aangrijpt om de vaststellingen ten grondslag van de bestreden beslissing te vergoelijken, vormt een ernstige negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Waar verzoeker de vaststellingen die ten grondslag liggen van de bestreden beslissing verder tracht te vergoelijken door zijn gebrek aan scholing dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt dat hij, louter ten gevolge van zijn zelfverklaarde gebrek aan scholing, dermate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens zodanig zouden zijn aangetast dat hij niet bij machte mocht worden geacht om gedegen verklaringen af te leggen over zijn eigen leeftijd, regio van herkomst en verblijfplaats(en), achtergrond, profiel, (familiale) netwerk, situatie en problemen. Verzoeker brengt immers vooreerst geen attest bij waaruit zulks zou kunnen worden afgeleid. Bovendien formuleerde hij geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Evenmin maakte hij er melding van dat van hem in het kader van dit onderhoud, al dan niet omwille van voormelde redenen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kan in het geheel niet worden afgeleid dat van verzoeker niet mocht worden verwacht dat hij zijn verklaringen omtrent de voormelde basisgegevens inzake zijn persoon en situatie aannemelijk zou kunnen maken middels het afleggen van spontane, doorleefde, overtuigende en geloofwaardige verklaringen en door het verstrekken van een gedegen antwoord op de bij het CGVS aan hem gestelde eenvoudige en elementaire kennisvragen over zijn leeftijd, regio van herkomst en verblijfplaats(en), achtergrond, profiel, (familiale) netwerk, situatie en problemen. Het is voorts geenszins onredelijk om zulks te verwachten van een ongeschoold persoon. Ook van een ongeschoold persoon mag namelijk

worden verwacht dat deze de nodige kennis aan de dag legt over zijn land en regio van herkomst en dat hij in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn levensloop, familie, profiel en achtergrond en inzake de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt.

Hetzelfde kan worden gesteld omtrent verzoekers blote, algemene en niet-overtuigende bewering dat hij zich maar weinig interesseerde in de wereld buiten zijn dagelijkse routine. Ook indien hij zich maar weinig zou hebben geïnteresseerd in de wereld buiten het dagelijkse leven dat hij leidde in zijn dorp, mocht van verzoeker namelijk worden verwacht dat hij een duidelijk zicht zou kunnen bieden op en volwaardige verklaringen zou kunnen afleggen over zijn eigen leeftijd, zijn leven in en herkomst van zijn zelfverklaarde regio van herkomst, zijn familiale situatie, de (beroeps)activiteiten van zijn meest naaste familieleden en de markante gebeurtenissen die zouden hebben geleid tot zijn vertrek uit en in de weg zouden staan aan een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker kan aldus bezwaarlijk volstaan met de loutere bewering dat hij zich maar weinig interesseerde in de wereld rondom hem om afbreuk te doen aan de veelheid aan concrete, pertinente overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Zo verstrekt u bijzonder weinig informatie over uw naaste familieleden en over uw directe afkomst, wat ernstige bedenkingen doet rijzen bij de oprechtheid van uw intenties (CGVS p. 7,8,9). U spreekt over uw vader en uw moeder, maar bent tegelijkertijd zelfs niet zeker waar uw moeder vandaan komt (CGVS p. 9). Het getuigt al van een manifeste lacune van kennis in uw hoofde dat u niet zeker weet waar uw moeder vandaan komt. Het is immers zeer moeilijk in te beelden dat u met uw moeder niet zou spreken over haar geboortestreek. Temeer er in Afghanistan een groot belang wordt gehecht aan de regio van herkomst. Dorpen zijn immers nauw verbonden met stamverbanden in de Afghaanse maatschappij en vormen een groot deel uit van iemands leefwereld, daar deze stamverbanden vaak nauw worden onderhouden. Uw onwetendheid omtrent de afkomst van uw moeder is in dit licht des te schrijnender. Uw gebrekkige kennis beperkt zich echter niet alleen tot uw moeder. U blijkt namelijk niets te weten over de families van noch uw vader noch uw moeder (CGVS p. 7). U verklaart eerst dat u geen ooms had, dat u geen enkel idee heeft of er nog andere familieleden waren, uw vader had dat immers niet verteld (CGVS p. 7). U verklaart evenwel in een volgende zinssnede dat uw vader wel degelijk broers had, maar was verwickeld in een vete met hen (CGVS p. 7). U heeft echter geen enkel idee over hoeveel broers het gaat, kent hun namen niet en heeft geen enkel idee waar ze verblijven (CGVS p. 7). Hetzelfde geldt voor de familie van uw moeder. U heeft wederom geen enkel idee of ze broers of zussen had en kan er niets over vertellen (CGVS p. 8). Uw vader zou niet hebben gewild dat uw moeder ook maar één woord over haar familie repte, daar deze personen ook waren verwickeld in vetes (CGVS p. 8). U stelt enkel: “Ik weet daar echt niets over te vertellen, ik weet alleen dat we daar geen enkel contact mee hadden.” (CGVS p.9). Het is echter geheel ongeloofwaardig dat u ook maar niets van informatie zou hebben met betrekking tot de respectievelijke families van uw moeder en vader. Immers, rekening houdend met het belang van de stamverbanden in de patriarchale Afghaanse maatschappij is het volkomen ondenkbaar dat u ook maar niets zou vernemen over de families van uw vader en moeder. Temeer over het algemeen in de Afghaanse agrarische samenleving verschillende generaties familieleden samenwonen, waarbij aldus in een huishouden zowel de grootouders, de volwassen zonen en hun echtgenotes met alle kinderen te vinden zijn en samen een uitgebreide familie vormen in tegenstelling tot de westerse samenleving waar ieder kerngezin apart woont van de overige familieleden. Indien deze nauwe familieleden toch niet onder één dak wonen dan hebben ze evenwel de gewoonte dicht bij mekaar in hetzelfde Afghaanse dorp te wonen, wat inhoudt dat dorpsbewoners allerlei familiale connecties onderling onderhouden gaande van neven, nichten, achterneven, achternichten, ooms, tantes, oudooms, achterooms, achtertantes en andere verwantschappen. In dit licht is het dan ook zeer bedenkelijk dat u geen weet heeft van andere familieleden behalve de leden van uw eigen gezin. Als u werkelijk uit Khogyani afkomstig bent, waar u tevens steeds gewoond zou hebben en ook uw familie daar uit stamt, is het wel erg dispaaraat dat u nooit een ander familielid heeft gekend. Geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw familiebanden stelt u dat het omwille van de vete was, ‘of iets anders’. Uw vader liet u bijgevolg nergens naartoe gaan (CGVS p. 9). Zo zou u ook nooit buiten uw dorp zijn gegaan (CGVS p. 9). Over de eigenlijke vete kan u echter wederom niets zeggen, u heeft er geen informatie over (CGVS p. 9). Uw vader zweeg in alle talen over de vete én uw bredere familiebanden om u te beschermen (CGVS p. 9). Deze bijzondere summiere en oppervlakkige uitleg kan echter niet overtuigen, u bent wederom niet in staat om ook maar iets van toelichting te geven omtrent de omstandigheden van vete of de aanleiding ervan. Men kan immers redelijkerwijze van u verwachten dat u ietwat nieuwsgierig zou zijn naar de vetes die schijnbaar uw gehele familie hebben uiteengedreven en daarover informatie zou

willen inwinnen, hetgeen allesbehalve het geval is. Temeer kan verwacht worden dat u als lid van de volgende generatie van uw familie mogelijks niet gevrijwaard zou worden van deze vetes in geval die werkelijk bestaan. Bovendien is het ook weinig waarschijnlijk dat u gedurende de 18 jaar die u in Afghanistan spendeerde, zelfs niet één naam van uw verdere familieleden heeft vernomen. Zelfs indien er geloof kon worden gehecht aan uw verklaring met betrekking tot de vetes, belet dit geenszins om op andere wijze op de hoogte te zijn gebracht van het wedervaren van uw overige familieleden. Er kan immers moeilijk worden aangenomen dat u nooit verhalen, anekdotes, beschrijvingen, weetjes te weten kwam over bepaalde leden van uw familie. Opnieuw is het hierbij opmerkelijk dat u blijkbaar nooit de moeite nam om zelf enkele vragen te stellen aan uw oudere broer en zus over uw familie. Gezien de centrale rol die familienetwerken spelen binnen de Afghaanse maatschappij en deze bijgevolg kunnen worden beschouwd als één van de belangrijkste bouwstenen binnenin de Afghaanse sociale structuur, is het volkomen ongeloofwaardig dat u niets afweet van uw verdere familie. Uw weinig verduidelijkende verklaringen hieromtrent, slagen er niet in om uw onwetendheid te verschonen. Het waas dat u werpt over uw familiaal netwerk doet ook twijfels rijzen over uw eigen identiteit."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij beperkt zich immers tot een loutere verwijzing naar en herhaling en bevestiging van zijn eerder afgelegde verklaringen. Hiermee doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Verder dient te worden vastgesteld dat u bijzonder weinig weet over de werkzaamheden van uw vader. Zo stelt u dat uw vader kok was in een ziekenhuis, en omwille van zijn job werd bedreigd door de taliban (CGVS p. 11, 12). Op de eerste plaats moet worden gesteld dat uw verklaringen omtrent de job van uw vader allesbehalve eenduidig zijn. Zo verklaart u initieel dat u hem altijd heeft gekend als zijnde kok in een ziekenhuis, u heeft hem 'altijd zo geweten' (CGVS p. 10). U stelt evenwel in de volgende zinssnede dat hij pas begon te werken vanaf het moment dat u en uw broer voor de koeien begonnen te zorgen, toen u 13 à 14 jaar was (CGVS p. 10). Daarnaast stelt u dat hij elke donderdag terug naar huis keerde (CGVS p. 11). Niet veel later stelt u dan weer dat hij de gehele week verbleef in het ziekenhuis en dat hij donderdag niet naar huis terugkeerde (CGVS p. 11). Deze bevreemdende incongruenties stellen alvast uw geloofwaardigheid op de proef. Voorts blijkt u ook zeer weinig te weten over de eigenlijke invulling van uw vader zijn werkzaamheden. Zo weet u niet hoe uw vader juist tot het beroep van ziekenhuiskok trad. U stelt enkel dat hij thuis soms kookte en voor de dieren zorgde, maar u heeft 'geen informatie over hoe hij op dat beroep kwam' (CGVS p. 10). Gezien dit allesbehalve een alledaagse beroep is in de Afghaanse samenleving kan men wel verwachten dat u hierover informatie zou inwinnen bij uw vader of dat u via uw familieleden zoals uw ouders of derden hier spontaan meer te weten over kwam. Echter, zo blijkt, heeft u vrijwel nooit gecommuniceerd met uw vader over zijn werkzaamheden (CGVS p. 11). U kan dan ook niet vertellen hoeveel uw vader verdiende of wat hij doorgaans zou koken (CGVS p. 11). Uw summiere kennis over uw vader zijn werkzaamheden slagen er dan ook niet in om te overtuigen. Aangezien de werkzaamheden van uw vader net de reden waren waarom de taliban hem meenamen, brengt uw gebrek aan informatie over de werkzaamheden van uw vader de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming verder in het gedrang."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten.

Dat het in de Afghaanse cultuur niet normaal zou zijn dat een zoon aan diens vader vragen stelt omtrent diens beroep, betreft een blote en onaannemelijke bewering die door verzoeker in het geheel niet wordt gestaafd of onderbouwd. Bovendien kan worden opgemerkt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker ook via andere weg, zoals familieleden of derden, niet meer informatie zou hebben verkregen en zou hebben vernomen inzake de nochtans niet alledaagse beroepsactiviteiten van zijn vader.

De vastgestelde incoherentie omtrent het ogenblik waarop zijn vader begon te werken als kok, laat verzoeker voorts onverlet.

Verder kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij beweert dat zich inzake de dag(en) van de week waarop zijn vader terugkeerde een vertaalfout zou hebben voorgedaan. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud werd namelijk aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en werd er verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden. Verzoeker gaf aan de tolk bij het CGVS goed te begrijpen en maakte van dergelijke problemen in het kader van de vraagstelling omtrent het voorgaande nergens enige melding. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Verzoeker bevestigde aan het einde van het persoonlijk onderhoud daarenboven dat hij de tolk en diens vragen goed had begrepen. Daarenboven zijn verzoekers verklaringen omtrent het voorgaande duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar, zodat de beweerde vertaalproblemen geenszins een aannemelijke uitleg vormen voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Dat verzoeker de ene keer aangaf dat zijn vader elke donderdag naar

huis kwam om dit de andere keer uitdrukkelijk tegen te spreken, maakt, in combinatie met het vastgestelde, aperte gebrek aan kennis in zijner hoofde omtrent de inhoud en de aard van diens beroepsactiviteiten, dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaarde beroepsactiviteiten van verzoekers vader.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Hetzelfde kan worden bemerkt wat betreft de werkzaamheden van uw broer. U kan niets vertellen over zijn werkzaamheden bij het leger. U weet niet hoe hij zich bij het leger heeft aangemeld, weet niet wat zijn juiste functie of rang was, weet niet hoe hij werd uitbetaald en of hij een arbeidsovereenkomst had en kan zelfs niet vertellen bij welk korps hij zat (CGVS p. 14,15). Verder heeft u geen enkel idee wie zijn commandant was, waar hij zijn opleiding volgde of waar hij gestationeerd was (CGVS p. 15). Tegelijkertijd verklaart u dat uw broer wel degelijk in contact stond met uw vader (CGVS p. 14,15). Gezien het hier om uw broer ging die een uiterst interessante job had gevonden, kan er van u worden verwacht dat u wel enige interesse zou tonen in zijn werkzaamheden, temeer daar u gemakkelijk deze informatie via uw vader kon bekomen. Uit uw onbestaande kennis omtrent het beroep van uw broer blijkt echter het tegendeel, en kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de bewering dat uw broer voor het leger werkte. Deze bijzonder gebrekkige kennis wat betreft het beroep van uw broer, wat nota bene de aanleiding was voor uw problemen in Afghanistan, schaadt verder de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien doet uw onvolkomen kennis omtrent de respectievelijke beroepen van uw vader en broer verdere twijfels rijzen met betrekking tot uw oprechtheid inzake uw familiale structuur en bijgevolg uw eigen identiteit.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In zoverre hij benadrukt dat hijzelf niet in contact stond met zijn broer en dat zij geen hechte band hadden, dient te worden opgemerkt dat dit er geenszins aan in de weg staat dat verwacht kon worden dat hij toch enige interesse zou hebben vertoond in diens beroepsactiviteiten en dat hij via zijn vader, die weldegelijk in contact stond met zijn broer, meer informatie zou hebben gevraagd en/of bekomen omtrent de beweerdde beroepsactiviteiten van zijn broer voor het Afghaanse leger. Dat verzoeker hierover nagenoeg niets wist te vertellen, maakt dat aan de vermeende activiteiten van zijn broer voor het Afghaanse leger niet het minste geloof kan worden gehecht.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot de taliban moet worden gesteld dat deze er evenmin in slagen te overtuigen. U heeft immers geen enkel idee waar de verblijfplaatsen van taliban zijn in uw regio en zegt slechts in algemene termen dat: “Niemand weet waar ze zitten, maar ze hebben wel hun eigen schuilplekken, maar niemand weet waar”. U kan ook geen enkele bekende taliban persoonlijkheden opnoemen (CGVS p. 23). Dit terwijl de taliban een zeer grote aanwezigheid heeft in Khogyani (<https://easo.europa.eu/sites/default/files/publications/Afghanistan-security-situation-2019-web.pdf>). Gezien de alomtegenwoordige aanwezigheid van de taliban in uw district, kan men redelijkerwijze verwachten dat u ietwat op de hoogte zou zijn van hun bekende leden of waar ze zich zouden bevinden, quod non.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich namelijk tot een loutere verwijzing naar zijn eerder afgelegde verklaringen, opgenomen in de passage in de notities van het persoonlijk onderhoud waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, omtrent en op basis van deze passage gedane vaststellingen. Uit de betreffende passage in de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt weldegelijk en genoegzaam dat verzoeker een frappant gebrek aan kennis vertoonde omtrent (de aanwezigheid van) de taliban in zijn regio.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“Uw kennis over uw beweerdde geboortestreek en het bredere regio van Khogyani is tevens ondermaats. U beweert geboren en getogen te zijn in Bar Behar, een dorp gelegen in het district van Khogyani (CGVS p.3,4). U zou tot uw vertrek uit Afghanistan steeds in Bar Behar hebben gewoond (CGVS, p.15). U heeft echter geen idee over hoeveel bewoners er in Bar Behar waren of hoeveel huizen er stonden (CGVS p. 9). Daarnaast geeft u ook zeer vage beschrijvingen over de inwoners (CGVS p. 12). U stelt dat mensen van het dorp uw vader hadden verklikt bij de taliban (CGVS p. 12). Gevraagd naar wie juist zegt u: “De mensen van het dorp, maar ik weet zelf niet wie precies.” (CGVS p. 12). Deze schetsen zijn bijzonder vaag en oppervlakkig, temeer u gedurende 18 jaar in Bar Behar hebt gewoond en er bijgevolg doorleefde beschrijvingen van u kunnen worden verwacht. Verder spreekt u van een weide waarop u enkele koeien liet grazen met enkele kalfjes (CGVS p.12,13). Gevraagd naar wat u met deze kalfjes deed, verklaarde u dat deze verkocht werden (CGVS p.13). U heeft echter geen idee waar ze werden verkocht, en stelt enkel dat uw vader dit deed (CGVS p. 13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt,

blijkt dat er echter elke vrijdag in Khogyani een veemarkt wordt georganiseerd (zie info blauwe map). Als veehouder die al 18 jaar lang in Khogyani woont is het bevreemdend dat u hier klaarblijkelijk niet van op de hoogte was. Te meer dat deze veemarkt wordt gehouden nabij Sra Qala en Kaga, waar u verklaarde dat uw oudste zus woonde (CGVS p.7). Uw voorgehouden profiel van gewone veehouder te zijn, houdt eveneens weinig stand. Wat betreft Sra Qala stelt u dat Melma, Khawaran en Qala Khail naburige dorpen zijn (CGVS p. 7,16). Memla en Khawaran zijn echter op zeker 10 kilometer van Sra Qala gelegen, wat niet meteen als 'naburig' kan worden aangemerkt. Gevraagd naar Memla stelt u dat dit gewoon een dorp was, en dat u er niets anders van afweet. Dit is opmerkelijk, gezien de tuinen van Memla bekend zijn doorheen Afghanistan en daarbuiten (zie info blauwe map). U verklaart dat u er nooit bent geweest, en om die reden er niets van weet. Indien u echter werkelijk afkomstig bent van Khogyani, zou u hier redelijkerwijze wel over gehoord hebben gezien de grote bekendheid van de tuinen. Uw geografische kennis blijkt echter nog andere, ernstige hiaten te vertonen. Zo stelt u dat Malekano, Sawationo, Sheikkhani, Qazona, Alladadkhail, Kotgai, en Bar Kalay dorpen zijn die vlak naast uw eigen dorp lagen (CGVS p. 15,16). Sheikanno (=Shaikhan), Qaziano (=Qazeyan), Sawatiano (=Sawatayan) en Kotgai (=Kotagi) liggen echter volgens objectieve landeninformatie niet in Khogyani, maar in het naburige district van Sherzad, zo een 20 kilometer ver van uw eigen dorp (zie info blauwe map). Deze dorpen zijn aldus allesbehalve vlak bij uw eigen dorp, en liggen zelfs in een ander district. Deze geografische miskennis is een ernstige misstap die zeer grote vraagtekens zet bij uw beweerde afkomst uit Khogyani. Daarnaast bent u ook niet bekend met Dar Bagi, Baba Kar Khail en Jan Baz Khail, dorpen die allen rondom uw eigen dorp liggen (CGVS p.16). Dat u wel bekend bent met de dorpen Kabulyan en Padshay, neemt niet weg dat uw geografische kennis enorme hiaten vertoont en getuigt van een zéér oppervlakkige kennis (CGVS p. 16). Zo heeft u ook geen enkel idee hoe ver Kabulyan is gelegen van uw eigen dorp (CGVS p. 16). Verder blijkt u wel bekend te zijn met Chamtaleh en stelt u dat een zekere Haji Zaman er werd gedood (CGVS p. 16). Meer dan dat kan u echter niet zeggen, wat opmerkelijk is gezien Chamtalalah een vluchtelingenkamp is waar meer dan 30.000 mensen zijn gevestigd (CGVS p. 16). Uw aanduiding van Chamtalalah als een louter dorp getuigt dan ook niet meteen van een doorleefde kennis van het Khogyani district. Het is immers moeilijk voorstelbaar dat iemand die in Khogyani woonde niet zou hebben gehoord van een kamp met meer dan 30.000

inwoners

(<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easocoireportafghanistansecuritysituationupdate20180530.pdf>). Wat betreft uw verwijzingen naar Haji Zaman blijkt uw kennis ook heel oppervlakkig te zijn. Gevraagd naar wie hij was stelt u: "Hij zou een heel keurige malik zijn geweest, en mensen waren daarover tevreden, maar ik kan me hem niet herinneren" (CGVS p. 28). Deze vage omschrijving getuigt evenmin van een doorleefde kennis en werpt geen enkel licht op wie deze persoon juist was. Bovendien strookt uw weinige kennis over Haji Zaman niet met informatie omtrent deze man, die als een van de beruchtste mujahadeen commandanten van Khogyani wordt omschreven. Wanneer u verder wordt gevraagd naar bekende plekken in uw regio spreekt u over de bergen Spin Ghar en Tor Ghar (CGVS p. 17). Gevraagd naar de locatie van Spin Ghar stelt u dat dit bij Chamtalalah en Surkhrod is gelegen (CGVS p. 17). Het tegendeel is echter waar, zo blijkt, Spin Ghar ligt aan de Pakistaanse grens, aldus de tegenovergestelde richting. Hetzelfde geldt voor Tor Ghar, dat u plaatst in de richting van Pachierigam, terwijl het in werkelijkheid op de grens tussen Laghman en Nangarhar ligt (<https://www.refworld.org/pdfid/584ec81e4.pdf>) (CGVS p. 17). U slaagt er aldus niet in om twee massieve gebergtes juist te lokaliseren binnenin uw eigen regio, wat verder doet vermoeden dat u niet werkelijk van Khogyani afkomstig bent. Verder bent u enkel op de hoogte van één enkele bazaar gelegen in het districtcentrum (CGVS p. 18,20). Dit terwijl er verschillende populaire bazaars in het district zijn (zie info toegevoegd aan blauwe map). Ook zegt u dat er verscheidene scholen zijn, maar u kan er tegelijkertijd geen enkele benoemen (CGVS p. 18). Terwijl de Bar Beyar school recht in uw eigen geboortestreek is gelegen (zie blauwe map). Uw uiterst beperkte, foutieve kennis van betrekkelijk bekende locaties binnenin Khogyani moge wederom bewijs zijn van uw bedenkelijke afkomst. De informatie die u verstrekt met betrekking tot de bekende figuren van uw district is tevens oppervlakkig. Zo stelt u dat Shamsul Haq Safi het districtshoofd was toen u vertrok en wiens voorganger Dadak Zalmai 5 jaar geleden werd getroffen in een aanslag op zijn leven (CGVS p.5,6). Gevraagd naar meer informatie over Shamsul Haq Safi weet u echter enkel te zeggen dat hij 'een heel goed districtshoofd was.' (CGVS p. 28). Deze bijzonder oppervlakkige beschrijving laat op geen enkele manier blijken wie die persoon juist was. Het is bevreemdend dat u deze persoon noemt, maar verder niets over hem kan vertellen. U stelt immers dat mensen tevreden over hem waren, wat impliceert dat er over hem werd gepraat (CGVS p. 28). In dit licht kan men redelijkerwijze verwachten dat u meer informatie zou hebben over Shamsul Haq Safi gezien de mensen het over hem hadden. Uw kennis lijkt dan ook eerder ingestudeerd te zijn in functie van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Wat betreft Dadak Zalmai stelt u correct dat hij werd geraakt in een aanslag, maar u vergist zich van datum (CGVS p. 5). Uit informatie blijkt immers dat deze aanslag drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan gebeurde, geen vijf

jaar. Bovendien slaagt u er niet in om andere districtshoofden te benoemen (CGVS p. 5,6). Dit is opmerkelijk, gezien er over de voorbije 10 jaar 6 districtshoofden de revue passeerden in Khogyani (zie info blauwe map). Indien u werkelijk 18 jaar in Khogyani hebt gewoond, kan men verwachten dat u er toch meer dan 2 kan opnoemen, quod non. Daarnaast noemt u ook Noor Agha Sadat als politiecommandant van de regio (CGVS p. 29). Wederom kan u echter niets over deze persoon zeggen, wat opnieuw getuigt van een oppervlakkige, geenszins doorleefde kennis (CGVS p. 29). U bent evenwel in staat de aangrenzende districten van Khogyani te benoemen, zijnde Surkhrod, Pachiragan, Sherzad en Chaparhar (CGVS p.18). U kent echter geen enkel ander district van de provincie Nangarhar (CGVS p. 18). U weet zelfs niet wat de hoofdstad van de provincie Nangarhar is (CGVS p. 29). Het is compleet ondenkbaar dat iemand die zijn gehele leven in Khogyani heeft gewoond zo slecht geïnformeerd is met betrekking tot zijn eigen provincie, de hoofdstad Jalalabad is immers één van de grootste steden van heel Afghanistan en het economische hart van de provincie. Ook Tora Bora is u onbekend (CGVS p. 29). Dit grottencomplex in Spin Ghar is nochtans zeer bekend en er vinden vaak conflicten plaats, allemaal in het naburige district van Pachiragam (zie info blauwe map). U blijkt daarnaast ook geen enkel idee te hebben welke provincies er aan Nangarhar grenzen, wat temeer uw onwetendheid bevestigt omtrent Nangarhar.

(...)

Uw gebrek aan kennis met betrekking tot uw eigen regio is buitensporig. Geconfronteerd met deze vaststelling biedt u de volgende uitleg: "We kwamen nooit buiten het dorp, en hielden ons enkel bezig met de koeien en niets anders." (CGVS p. 30). Het is echter onvoorstelbaar dat een 18-jarig man gedurende zijn gehele leven zich niet buiten de grenzen van zijn dorp begaf. Bovendien kon u ook via andere kanalen informatie ontvangen over wat er speelde in uw regio, zoals in gesprekken met andere dorpsgenoten of via uw eigen gezin. In het licht van het bovenstaande slaagt u er dan ook niet in om uw schrijnende onwetendheid te verschonen."

Verzoeker voert ter weerlegging van de veelheid aan voormelde, concrete vaststellingen niet één concreet en dienstig argument aan.

Dat hij wel kon antwoorden op een aantal van de aan hem gestelde vragen, betreft immers een gegeven dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet echter op generlei wijze afbreuk aan en weegt in het geheel niet op tegen de veelheid aan voormelde, aperte lacunes in verzoekers kennis omtrent zijn directe leefomgeving en regio van herkomst.

Op verzoekers beweerde gebrek aan scholing en interesse en het betoog dat deze een verklaring zouden kunnen bieden voor de markante hiaten in verzoekers kennis, werd reeds hoger ingegaan.

De bewering dat verzoeker zijn dorp niet (veel) zou hebben verlaten, zoals herhaald wordt in het onderhavige verzoekschrift, staat er, omwille van de pertinente en terechte redenen die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen, voorts geenszins aan in de weg dat van verzoeker redelijkerwijze mocht worden verwacht dat hij een meer gedegen (basis)kennis zou tentoonspreiden met betrekking tot de hierboven aangehaalde, eenvoudige, elementaire en essentiële kennisvragen aangaande zijn onmiddellijke omgeving en zijn zelfverklaarde dorp en regio van herkomst in Afghanistan. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat het in het geheel niet aannemelijk is dat een persoon die zijn hele leven in een dorp in Khogyani heeft gewoond hieromtrent een dermate ondermaatse kennis zou vertonen.

Tekenend in het kader van het voorgaande, is overigens het gegeven dat verzoeker zich in het voorliggende verzoekschrift zelf vergist omtrent zijn herkomst waar hij initieel aangeeft dat hij volhardt in zijn herkomst van het district Surkhrod.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing tevens terecht gesteld:

"Uw schrijnende lacunes in kennis wat betreft Khogyani en Nangarhar doen sterk vermoeden dat u niet van de regio afkomstig bent en aldus op bedrieglijke wijze een andere identiteit aanwendt. Dit vermoeden wordt gesterkt door het feit dat u in Slovenië een andere naam gebruikte, met name I.K.K. (...) zoals blijkt uit informatie uit het administratief dossier (Dossier DVZ). Geconfronteerd met deze vaststelling stelt u dat u geen idee heeft waarom men in Slovenië die naam heeft opgeschreven (CGVS p. 4,5). Gezien uw zéér gebrekkige kennis met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst, wordt het door het CGVS waarschijnlijk geacht dat u in Slovenië wel degelijk uw echte naam gebruikte. De naam I.K. (...) heeft u hoogstwaarschijnlijk in België frauduleus aangewend teneinde uw asielaanvraag te versterken, met name uw herkomst uit het Khogyani district. Dit wordt versterkt door uw onwetendheid omtrent de sub stammen van de Kharboni-stam, zelf een sub stam van Khogyani. U noemt enkel Omarkhail en Ladatkhail, maar blijft in het ongewisse met betrekking tot andere sub stammen van Kharboni (CGVS p. 28). Gezien het grote aantal sub stammen van de Kharboni, en het feit dat stamverbanden een centrale rol spelen in Afghanistan, is uw onwetendheid hieromtrent onverschoonbaar (zie info blauwe map)."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Hij beperkt zich er immers toe eenvoudigweg de verklaring te bevestigen dat hij niet weet waarom in Slovenië een andere naam werd genoteerd. Hiermee doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde motieven.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"Aan de documenten die u in dit verband neerlegt, met name uw taskara en die van uw vader, kan geen geloof worden gehecht. Deze kunnen bijgevolg ook niet de vastgestelde ongeloofwaardigheden met betrekking tot uw identiteit en herkomst weerleggen. Immers, u stelt dat deze taskara's werden bewaard in de kast van uw ouderlijk huis (CGVS p. 21,22). Uit uw verklaringen blijkt echter dat het huis van uw ouders in lichterlaaie stond naar aanleiding van een taliban aanval (CGVS p.22,26). Men zou denken dat uw taskara's dan ook in vlammen mee opgingen. U stelt evenwel dat uw schoonbroer u deze taskara's had verstuurd vanuit Afghanistan (CGVS p. 23). U zou uw taskara mee hebben genomen toen u naar uw zus ging, en de taskara van uw vader was in het bezit van uw zus (CGVS p. 23). Gezien uw compleet ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van herkomst moeten er toch vragen worden gesteld bij deze eerdere gelukkigerwijze redding van deze documenten die uw identiteit moeten staven. Het getuigt immers van een zeer gelukkig toeval dat net deze documenten werden behoed van de brand die uw huis vernielde. Bovendien kunnen zulke documenten uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen."

Met de eenvoudige herhaling en bevestiging van zijn eerder afgelegde verklaringen omtrent de neergelegde taskara's, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde vaststellingen dienaangaande.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de verklaringen die verzoeker aflegde omtrent zijn leeftijd, herkomst, verblijfplaats(en), achtergrond, profiel, (familiale) netwerk, situatie en problemen. Aldus wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

"Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan."

In zoverre verzoeker in het kader van het voorgaande nog laat uitschijnen dat het CGVS hem niet zou hebben gewezen op het belang van het afleggen van nauwkeurige verklaringen en het CGVS verwijt dat niet meer vragen werden gesteld, dient tot slot te worden opgemerkt dat verzoeker de verantwoordelijkheid voor zijn leugenachtige verklaringen en zijn gebrekkige medewerking volledig ten onrechte van zich af tracht te schuiven en bij het CGVS tracht te leggen. Verzoeker gaat met dit betoog namelijk op kennelijke wijze voorbij aan en doet hiermee in het geheel geen afbreuk aan de volgende motieven:

"U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 03 maart 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er in het begin van het onderhoud er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u

deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.”

Verzoeker heeft gelet op het voorgaande op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke leeftijd, herkomst, verblijfplaats(en), achtergrond, profiel, (familiale) netwerk, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar (informatie over) de veiligheidssituatie en de situatie voor overheidsgezinde personen in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke leeftijd, herkomst, verblijfplaats(en), achtergrond, profiel, (familiale) netwerk, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke leeftijd, herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële profiel, netwerk, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op al deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

3.11. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT